

ترجمہ و شرح

دعای عهد امام زمانؑ

احمد نوری

دعای عهد

سنتوں کی تہذیب میں سب سے بڑی اور سب سے بڑی

اللہم ذب النور العظیم

عن الکفر یعنی الترفع وذبت الفرائض

عن الہیئۃ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ترجمه و شرح دعای عهد امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف

نویسنده:

احمد نظری

ناشر چاپی:

عصر جوان

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	..... فهرست
۶	..... ترجمه و شرح دعای عهد امام زمان عجل‌الله تعالی فرجه‌الشریف
۶	..... مشخصات کتاب
۶	..... ترجمه دعای عهد
۷	..... شرح دعای عهد

ترجمه و شرح دعای عهد امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف

مشخصات کتاب

عنوان قراردادی: دعای عهد. فارسی - عربی. شرح

عنوان و نام پدیدآور: ترجمه و شرح دعای عهد امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف / تألیف و ترجمه احمد نظری.

مشخصات نشر: قم: عصر جوان ۱۳۸۷.

مشخصات ظاهری: ۸۰ ص.

شابک: ۹۰۰۰ ریال

یادداشت: فارسی - عربی.

یادداشت: کتابنامه: ص. ۸۰؛ همچنین به صورت زیرنویس.

موضوع: دعای عهد -- نقد و تفسیر

شناسه افزوده: نظری، احمد، ۱۳۵۸ -

رده بندی کنگره: BP۲۷۰/ع۴۲۲ن۹۰۶ ۱۳۸۷

رده بندی دیویی: ۲۹۷/۷۷۴

شماره کتابشناسی ملی: ۱۶۹۰۳۷۱

ترجمه دعای عهد

خداوندا! ای پروردگار نور عظیم! ای پروردگار تخت بلند مرتبه! و ای پروردگار دریای پر خروش! و ای فرو فرستنده تورات و انجیل و زبور! و ای پروردگار سایه و گرما و ای نازل کننده قرآن عظیم و ای پروردگار فرشتگان مقرب و انبیاء و پیامبران! خدایا! تو را سوگند می دهم به چهره مهربانت! و به روشنایی چهره نورانی و درخشانت! و به فرمانروایی قدیمت ای زنده پاینده و ای استوار پایدار. تو را سوگند می دهم، به آن نامت که به آسمان ها و زمین ها تابش و درخشش بخشیده. و به آن نامت که اولین و آخرین با آن به صلاح و راستی رسیده ای زنده پیش از هر زنده و ای زنده پس از هر زنده و ای زنده در آن هنگام که هیچ زنده نیست. ای حیات بخش مردگان و ای میراننده زندگان ای زنده ای که هیچ معبودی جز تو نیست. خدایا سلام و صلوات مارا به مولایمان برسان؛ آن امام هادی مهدی که به امر تو قیام خواهد کرد - صلوات خدا بر او و پدران پاکیزه اش. سلامی که از جانب همه مومنین و مؤمنات، در شرق و غرب زمین، از دشتهای و کوهها و بیابانها و دریاها سلامی از سوی من و پدر و مادرم. سلامی به سنگینی عرش خدا و به وسعت کلمات خدا به گستره کلمات خدا و گستره کلمات خدا و در محدوده کتاب خدا. خدایا! من در این روز و در همه روزهای زندگی ام، بیعت و تعهد و پیمان و پیوستگی ام را با او تجدید می کنم. بیعت و پیمانی که هرگز نشکنم و عهدی که به هیچ روی نگسلم. خداوندا! مرا از یاران و یاورانش قرار دهد. و از دفاعگران از او و شتابگران در انجام خواسته های او و از اطاعت گران فرامین او از حمایتگران او و از پیشقراولان در ارادت او و از شهادت جویان در رکاب او خدایا! اگر میان من و او، مرگ حائل شد. مرگی که سرنوشت مقرر و محتوم بندگان توست مرا از قبرم بدر آور در حالیکه کفن به کمر بسته ام، شمشیر کشیده ام و سلاح افراشته ام و دعوت او را در میان خلائق از هر سنخ لیبک می گویم. خدایا! آن چهره درخشان و آن ماه ستوده و تابان را به من بنمایان. و چشم مرا به لمحہ ای از دیدار او روشنی ببخش. و فرجش را نزدیک و ظهورش را آسان و مسیرش را هموار بگردان و مرا سالک راه و نگاه او قرار داده. و امرش را نافذ کن و پشتش را محکم. و خدایا شهرهایت را به وسیله او آباد کن و بندگانت را

بواسطه او حیات بخش. چرا که تو گفتی و گفتار تو حق است که: در دریا و خشکی تباهی پدیدار شد به خاطر اعمال و رفتار مردم. پس اکنون ای خدا، ولی خودت و فرزند دختر پیامبرت را بر ما آشکار کن! همو که همنام رسول توست. آنچنانکه به هیچ باطلی دست نیابد مگر که نابودش کند و هر چه حق را بستاند و محقق و استوار گرداند. خدایا! و او را پناهگاه بندگان مظلومت قرارده و یاور هر آنکس که جز تو یآوری نمی یابد. و احیا کننده و روشنی بخش آن دسته از احکام قرآنت و اعلام دینت و سنت های پیامبرت صلی الله علیه و آله وسلم که معطل و مکتوم و مهجور مانده. و خدایا او را از آن کسانی قرار ده که از شر و آزار ستمگران و تجاوز کاران مصون داشته ای. خدایا دل پیامبرت محمد صلی الله علیه و آله وسلم را به دیدار او و پیروانش را به دعوت او شاد گردان. و به بیچارگی و درماندگی و بی پناهی ما رحم کن. خدایا! به حضور او بار سنگین این غم و اندوه را از دوش این امت بردار و در ظهورش تعجیل بفرما که آنان ظهور موعود را بعید می دانند و ما نزدیک می بینیم. به رحمت ای مهربانترین مهربانان. شتاب کن! شتاب کن! ای مولای ما و ای خداوندگار زمان!

شرح دعای عهد

«اللَّهُمَّ إِنِّي أُجَدِّدُ لَهُ فِي صَبِيحِهِ يَوْمِي هَذَا وَمَا عِشْتُ مِنْ أَيَّامِي عَهْدًا وَعَقْدًا وَيَبَعُّهُ لَهُ فِي عُنُقِي»

«خدایا! من در صبحگاه امروز و هر روز - تا زمانی که زنده ام - تجدید می کنم عهد و عقد و بیعت را بر گردنم!»

از جمله معانی «عهد» اقرار و اعتراف است. ۱

«عقد» به معنای پیمان جهت حتمی شدن قرار داد و یا اطاعت است. ۲

«بیعت» به معنای اطاعت و انقیاد است.

کاربرد این سه کلمه، اشاره به تعهد و قرار همه جانبه با امام زمان (عج) است که در محضر الهی به آن متعهد می شویم. این پیمان هم قلبی است (عهد) و هم بر آن تأکید می شود (عقد) و هم بر اطاعت و انقیاد از آن حضرت تصریح می شود (بیعت).

«لَا أحوُلُ عَنْهَا وَلَا أزوُلُ أَبَدًا؛ از آن پیمان بر نمی گردم و هیچگاه از پا نمی نشینم!»

«حول» به معنای گردش و از حالی به حال دیگر شدن است.

«زوال» رو به اضمحلال و سکوت و سکون رفتن است.

من در مسیر این عهد و پیمان، نه دچار دگرگونی می شوم که از درون تغییر کنم و نه به جهت سختی ها و شرایط بیرونی سست می

شوم و از حرکت باز می ایستم. ارزش وفای به عهد وفای به عهد، از جمله ویژگی های مؤمنان است. ۳

در قرآن مجید بارها از وفا کنندگان به عهد، تمجید و عهدشکنان مورد انتقاد و توبیخ قرار گرفته اند. ۴

پیمان شکنی موجب لعنت الهی دانسته شده است. ۵

پیمان و بیعت با امام زمان (عج) در حقیقت پیمان و بیعت با خداوند است.

در بیعت رضوان، مسلمانان در حدیبیه و در شرایط سخت و خطرناک با پیامبر (ص) پیمان بستند، پس از آن پیمان، از جانب

خداوند این آیه نازل شد: «کسانی که با تو بیعت کردند، بدون تردید با خداوند بیعت کردند». ۶

بیعت با ولی الهی در روی زمین، بیعت با خداوند است. البته به همان میزان که بیعت با ولی خداوند ارزشمند و وفای به آن ضروری

است؛ نقض و تخلف از عهد و پیمان، پیامدی سخت و فرجامی ناپسند دارد.

هر مقدار که طرف عهد و پیمان مقتدرتر، نیرومندتر و عظیم تر باشد، گناه نقض پیمان با او نیز بزرگ تر است. اگر در این دعای

شریف، در محضر الهی با امام زمان (عج) عهد و پیمان می بندیم و بر آن تأکید می کنیم؛ باید مراقب باشیم تا مبادا مصداق این آیه

شویم که: «ای اهل ایمان! چرا چیزهایی می‌گویید که خود عمل نمی‌کنید؟ نزد خداوند خشم بزرگی است که بگویید آنچه را عمل نمی‌کنید». ۷ مفاد عهد و پیمان «اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ أَنْصَارِهِ وَأَعْوَانِهِ؛ خدایا! مرا از یاوران و کمک دهندگان او قرار بده!» ناصر کسی است که با تمام وجود، در یاری پیشوای خود بکوشد و همواره در صدد باشد که از راه‌های ممکن، امام خود را یاری برساند.

«عوان» کسی که در کارها به کسی کمک کند. «ناصر» و «عوان» گرچه معنایی نزدیک به هم دارند؛ ولی نصرت معنای وسیع‌تری دارد.

«نصرت» یاری گسترده و همه‌جانبه است و «عوان» پشتیبانی موردی و مقطعی است.

«وَالذَّائِبِينَ عَنْهُ؛ و از دفع کنندگان از او باشم!»

«ذَبْ» به معنای «دفع» است؛ یعنی، خدایا! مرا از مدافعان آن حضرت قرار بده.

دفاع کردن از شخص، ابعاد مختلفی دارد؛ گاه بایستی دشمن را از او دور کرد و گاه باید به دفاع از اندیشه او پرداخت و به هجومی که علیه تفکر او صورت می‌گیرد، پاسخ داد. بنابراین، دفاع گاه از شخص است و گاه از فکر؛ گاه در عرصه سیاست و گاه در عرصه اقتصاد و البته کسی که می‌خواهد از امام خویش دفاع کند، بایستی روش‌های هجوم دشمن را بشناسد، تا بتواند به دفاع مناسب اقدام نماید.

«وَالْمُسَارِعِينَ إِلَيْهِ فِي قَضَاءِ حَوَائِجِهِ؛ و از کسانی باشم که در بر آوردن خواسته‌های او شتاب ورزم!»

در این جمله نه تنها از خدا می‌خواهیم که ما را از مدافعان حضرت مهدی (عج) قرار دهد؛ بلکه از او می‌طلبیم که ما را از کسانی قرار دهد که در بر آوردن خواسته‌های آن حضرت، بر دیگران پیشی بگیریم. نصرت خداوند خداوند حتماً دین و ولی خود را یاری خواهد کرد:

«لازم کرده است خداوند که حتماً من و رسولانم غالب خواهیم گشت». ۸

در این مسیر عده‌ای این توفیق را می‌یابند که یاور خدا و ولی او باشند هر کس در این مسیر باز بماند، دیگری جای او را خواهد گرفت.

«به زودی خداوند مردمی را به صحنه می‌آورد که آنها را دوست دارد و آنان نیز خدا را دوست دارند». ۹

پس در یاری آن حضرت باید شتاب کرد و بر دیگران سبقت گرفت: مبدا از این فیض بزرگ محروم بمانیم!

«وَالْمُتَّئِلِينَ لِأَمْرِهِ وَالْمُحَامِلِينَ عَنْهُ؛ مرا از کسانی قرارداده که از او اطاعت و از او حمایت و دفاع کنم».

مهم‌ترین عنصر در یاری و دفاع از امام زمان (عج)، اطاعت از فرمان‌های آن حضرت است: چه اینکه اگر اطاعت در کار نباشد، اهداف آن حضرت محقق نشده و ادعاها، گفتاری پوچ خواهد بود. یاری امام (عج) در ایام غیبت سؤال: آیا دفاع و اطاعت از حضرت در زمان غیبت کبری ممکن است؟

پاسخ: حضرت مهدی (عج) گرچه در پس پرده غیبت است؛ ولی هم دفاع از آن حضرت میسر است و هم اطاعت کسی که از عقیده امامت - بویژه امامت حضرت بقیت الله (عج) - دفاع می‌کند و در راه نشر آن می‌کوشد، در حقیقت مدافع حضرت و یاری کننده او است.

همچنین کسی که از فرمان‌های قرآن و اهل بیت (ع) اطاعت می‌کند. از امام زمان (عج) اطاعت کرده است.

«السَّابِقِينَ إِلَيَّ إِزَادَتِهِ؛ و ما را از پیشی گیرندگان به انجام خواسته او قرار ده!»

پیشی گرفتن بر دیگران در کارهایی ناپسند شمرده شده و در اموری پسندیده دانسته شده است. سبقت برای گناه و به دست آوردن دنیا ناپسند است؛ ولی شتاب برای امور خیر، پسندیده و بر آن تأکید شده است:

« کسانی که از بیم پروردگارشان ترسانند و کسانی که به آیات پروردگارشان مؤمن هستند، و کسانی که به پروردگارشان شرک نمی‌ورزند و کسانی که به جا می‌آوردند آنچه را انجام می‌دهند در حالی که دل‌هایشان بیمناک است، چون به جانب پروردگارشان باز می‌گردند، آناند که در امور خیر شتاب می‌ورزند و در آن بر دیگران پیشی می‌گیرند». ۱۰

آری، کسانی در قله ایمان و کمال قرار دارند که در انجام خواسته ولی خود درنگ نمی‌ورزند؛ بلکه سعی بر آن دارند که از دیگران در تحقق خواسته مولای خود سبقت بگیرند.

«وَالْمُشْتَشْهِدِينَ بَيْنَ يَدَيْهِ؛ و مرا از جمله کسانی قرار ده که در برابر او شهادت را در آغوش کشم!»

شهادت منزلتی است بسیار بزرگ که معدودی از امت اسلام، به آن راه می‌یابند. تعدادی از این شهیدان در حضور پیامبر (عج) و ائمه (ع) به شهادت رسیده‌اند.

روشن است که شهادت در کنار امام (عج) با دیگر صحنه‌ها تفاوتی آشکار دارد.

بالاترین توفیق، درک فیض شهادت در رکاب حضرت ولی عصر (عج) است؛ چرا که در حضور آن حضرت همه انگاره‌ها رخت بر بسته و چشمه زلال حقیقت خود را آشکار می‌سازد.

شهید در چنین صحنه‌ای با اطمینان و بلکه با یقین، بر گلبرگ شهادت بوسه می‌زند.

از دیدگاه قرآن، شهیدان حیات حقیقی دارند. ۱۱

و به آنان نباید مرده گفت. ۱۲

رسول خدا (ص) فرمود: «برتر از هر نیکی، نیکی دیگری هست تا آنجا که شخص در راه خدا کشته شود که بالاتر از آن نیکی نیست». ۱۳

در زیارت امام حسین (ع) می‌خوانیم:

« کاش من با شما بودم و در کنار شما به رستگاری بزرگ می‌رسیدم!» ۱۴

پس شهادت فیض بسیار بزرگی است، اما بزرگ‌تر از آن این که، این فیض در محضر امام زمان (عج) صورت پذیرد. پی‌نوشت: ۱.

مجمع البحرین، ماده عهد.

۲. لسان العرب، ماده بیع.

۳. مؤمنون / ۸.

۴. رعد / ۲۵.

۵. مائده / ۱۳.

۶. فتح / ۱۰.

۷. صف / ۲ و ۳.

۸. مجادله / ۲۱.

۹. مائده / ۵۴.

۱۰. مؤمنون / ۵۷-۶۱.

۱ [۱]. آل عمران / ۱۶۹.

۲ [۱]. بقره / ۱۵۴.

۳ [۱]. کافی، ج ۲، ص ۳۴۸.

۴ [۱]. من لایحضره الفقیه، ج ۲، ص ۵۹۴.